

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Adhortatio ad accelerandam conuersionem, & ad impetrandam ueniam
peccatis cap. lxiiii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

tentiam super immūdiā, & fornicationē, & impudiciā
 tiam, quam gesserunt. Ad quid nam differendū est con-
 uersionis negocium in senectutem: quum non minus cō-
 tumeliosa sit, q̄ periculosa emēdatio in senectute, & sero
 ad hoc æui usq̄ pertracta quādo etiā si uelis, peccare nō
 possis. Peruerse faciunt (ut dicit. D. Augustinus) homi-
 nes, qui in rebus animæ sub spe misericordiæ remanent
 diutius in peccatis: quū tamē nemo in corporeis rebus,
 uelit sub spe futuræ salutis diutius egrotare. Cœca profe-
 cto spes est, & uana, ut speret quis toto uitæ spacio in p-
 fundo peccatorū iacere posse, & horę momento exur-
 gere de profundo malorum, & expiari a peccatis: ut pie
 mori possit cum Christo. Peccati sane macula cito con-
 trahitur, at non æque cito diluitur. In nassam (ut aiunt)
 facilis est ingressus, sed difficilis exitus. Et. n. qui talia agūt
 habendi sunt ex eorū numero, qui dicunt uerbum in spi-
 ritum sanctum: quibus, neq̄ in hoc sæculo, neq̄ in futu-
 ro, ex sentētia domini, ulla sperāda est uenia peccatorū.

Matth. 12.

101. dol

Adhortatio ad accelerandam conuersionem, et ad
 impetrandam ueniam peccatis. Cap. LXIII.

Multum falleris et tota erras uia, quilibet es, qui
 differis tunc emendare mores, quū amplius pec-
 care non poteris: uel in extremo tempore, quū
 iam iam necessario, uelis nolis, hinc abeundum tibi fue-
 rit. Nullus quippe hinc ad alteram uitā transgressis pœ-
 nitentiæ locus est: qualis hinc quisq̄ egreditur talis per-
 petuo apparebit, aut iustus, aut peccator: aut saluus, aut
 dānatus. Quam ob rem quum in omnibus rebus pro-
 uidentia maxime necessaria sit, tum in eo ipso præcipua
 habenda est quod plus q̄ semel nequit fieri: et ubi neq̄
 commissus error emendari, neq̄ damnum acceptum unq̄
 amplius redimi, aut reparari ullo ingenio aut arte possit.
 Noli ergo errare permagni, immo q̄ maximi momenti
 res agitur: qm̄ in morte quicquid euenerit semel, iam cō-
 clamatum est, et alea iacta, ut dicitur. Pecunia et aliud dā-
 num potest refarciri: fama etiam (licet ægrius) tamen et

Ephes. 2.
Cor. 1.

DE RATIONE COERCEN LIBID.

Ipsa egregio aliquo facinore, aut uita in melius mutata, restitui solet: at animæ iactura, nulla est arte reparabilis.

Matth. 16

Quo circa dñs dicit, Quid prodest homini si uniuersum mundum lucret, animæ uero suæ detrimentum patiat: aut quam commutationem dabit homo pro anima sua? Non est profecto qui eruat unquam ab inferis animam tartareis suppliciis addictam: non per seipsum aliquis, non amicus, non frater, non pater, non sanctorum quisquam, non denique Deus. Frustra eiulabit, frustra planget quisquis fuerit infelicissimus ille peccator: cui longe sanè melius fuerat ut natus non fuisset quam uitam uiuere infelicem, & æternis miseris sine ulla spe ueniæ destinatam. Agenda ergo pœnitentia cōtinendum, orandum, ieiunandum, uigilandum, antequam ueniat mors, & dies illa calamitatis, & miseriæ: ubi tempus non erit amplius ueniæ, sed iudicii: sed ultionis, sed supplicii. Quod sanctus ille Iob præuidens & horrens

Iob. 10.

ita deprecabatur dominum, Dimitte inquit me, ut plangam paululum dolorem meum antequam uadam, & non reuertar, ad terram tenebrosam, & opertam mortis caligine: terram miseriarum, & tenebrarum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat. Ploremus ergo fratres nunc, dum tempus est nobis idoneum ad plorandum, & lachrymæ profunt ad salutem. Ploremus inquam & supplicemus pro peccatis nostris: & tabidas peccatorum sordes abluamus imbribus lachrymarum: redimentes tempus (ut ait Apo-

Ephes. 5.

2. Cor. 6

stolus) quoniam dies mali sunt. Quid ergo moramur exhibere nosmet ipsos (ut idem ait) sicut Dei ministros, in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in uerberibus, in seditionibus, in laboribus, in uigiliis, in ieiuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suauitate, in spiritu sancto, in charitate non ficta, in uerbo ueritatis, in uirtute dei: Nec quisquam aut peccatis remoretur aut annis quo minus ad salutarē huius

portus stationem confugiat: in isto adhuc mundo manenti poenitentia nunquam sera est: & ad indulgentiam impetrandū uolenti facilis semp̄ accessus. Quid iam ergo differimus conculcare sub pedibus uoluptates quas uelimus, nolimus, paulo post intercipient tandem pernicioſa aliqua molestia: siue febris, siue capitis dolor, seu stomachi cruditas, siue tormina, uel podagra, uel colicus dolor, uel calculus, aut hydropisis, aut paralyſis, siue ex mille morborum genere aliquid simile: atq; deniq; mors ipsa, quæ est, ut philosophus dicit, & nos uidemus, ultimum terribilium. Faciamus itaq; de necessitate uoluntatem, & de ui remediū, de obligatione officium. Circuferamus aliquando oculos ad imminētem tempeſtatem: & de pelago peccatorum ad poenitentiam salutarem, tanquam in portum tutissimum remigemus. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. Efficiamur Dei cultura, Dei ædificatio supra fundamentum Apostolorum, & Prophetarum, & in ipſo summo angulari lapide Christo Iesu. Nulla nos post hac frangat iniuria: nulla suspicio sollicitet, nullus corporis dolor expugnet, nulla libido corrumpat, nulla ambitio exagitet, nulla cupiditas inflammet. Caueamus ocium ac desidiam, custodiamus sensu nostro, uagos & rebelles, & repugnantes rationi. Componamus mores, uitia omnia omnia fugiamus, Dei præcepta seruemus, & castitatem una cum reliquis uirtutibus arctissime complectamur: frænantes linguam ab obscœnis, auertētes oculos à uanitatibus, obturantes aures ab impudiciis, extendentes manus ad pauperes, eleuantes oculos una cum mente ad coelestia, & à domino ueniam sine intermissione humiliter deprecantes: semper & ubique seruantes in conuersatione modestiam, in uictu sobrietatem, in uestitu decorum, in uerbis uerecundiam, in moribus disciplinam, in factis iustitiam, in operibus misericordiam, in rebus afflictis patientiam, in tranquillis

DE RATIONE COERCEN. LIBID,
moderantiam, in iniuriis tolerantiam, in omnibus denique
actionibus equanimitatem, constantiam, castimoniam,
fortitudinem, temperantiam. Hæc sunt profecto quæ
Deo reconciliare nos possunt, et hominibus etiam gra-
tos reddere. Non enim thure aut hostiis ullis Deo me-
lius, quàm conuersione: et motum mutatione litatur. Vnde
Paulus Apostolus. Sicut inquit exhibuistis membra uest-
stra seruire immundicię, et iniquitati ad iniquitatem: ita
nunc exhibeatis membra uestra seruire iustitię, in sanctifi-
cationem: ut liberi a peccato, et serui facti Deo, habeatis
fructum in sanctificationem, sinẽ uero uitã æternã,

FINIS.

REGISTRVM.

ABCDEFGHIJKLM NOPQRSTVX
YZ AA BB CC DD EE FF GG HH II KK LL
MM NN OO PP QQ RR S TT.

Quaterniones omnes.

Venetis apud Ioannem Farreum, et
fratres. Anno à partu Virginis.

M D XLII.